

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/11/2020
Identifikačné číslo spisu: 6019200659
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2020
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6019200659.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera (sudca spravodajca) a sudcov JUDr. Ľubora Šeba, JUDr. Márie Trubanovej, PhD., JUDr. Nory Halmovej, JUDr. Miroslavy Janečkovej, JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Petry Príbelskej, vo veci žalobkyne RECLAIM, a. s., so sídlom v Bratislave, Staromestská 3, IČO: 46 076 760, proti žalovanému Okresnému úradu Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Nám. Ľ. Štúra 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 15. októbra 2019 č. OU-BB-OVBP2-2019/011681-1:SD, o nesúhlase Okresného súdu Bratislava IV s postúpením veci Krajským súdom v Banskej Bystrici, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 83S/1/2020, takto

rozhodol:

Nesúhlas Okresného súdu Bratislava IV s postúpením veci je d ô v o d n ý.

Vecne a miestne príslušným súdom na konanie je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa žalobou označenou ako žaloba „o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2019/011681-1:SD z 15. októbra 2019“ doručenu Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 20. novembra 2020 domáhala, aby súd postupom podľa § 191 zákona č. 162/2015 Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „S. s. p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného z 15. októbra 2019 č. OU-BB-OVBP2-2019/011681-1:SD, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici prípisom z 11. marca 2020 (bez vydania uznesenia) postúpil vec Okresnému súdu Bratislava IV. Právne ho odôvodnil ust. § 6 ods. 1, § 7 písm. d/, § 25 S. s. p.; § 12, § 13, § 15 ods. 1, § 20 písm. a/, § 43 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „C. s. p.“). Vecne potom konštatovaním, že v uvedenom prípade žalobkyňa nenamieta vyvlastnenie ako také, eventuálne postup orgánu verejnej správy pri vyvlastňovaní, no namieta výrok o výške vyvlastňovacej náhrady, v časti prerozdelenia vyvlastňovacej náhrady. Spory o výške náhrady však rozhoduje civilný súd podľa § 13 ods. 3 písm. a/ zákona č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žaloby o výšku náhrady vyvlastňovacej

náhrady by mali smerovať proti navrhovateľovi vyvlastnenia. V danom prípade ním je Národná diaľničná spoločnosť, a. s. so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, ktorá ma sídlo v obvode Okresného súdu Bratislava IV, ktorý je preto vecne a mieste príslušný všeobecný súd.

3. Okresný súd Bratislava IV nesúhlasil s postúpením, vec preto predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o vecnej príslušnosti. Právne ho odôvodnil ust. § 6 ods. 1, § 18 ods. 2 až 4 S. s. p. a § 43 ods. 2 C. s. p. Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. februára 2014 sp. zn. 3Sžp/23/2013. Vecne dôvodil tým, že žalobkyňa sa žalobou nedomáha uloženia povinnosti, aby jej žalovaný uhradil konkrétnu vyššiu sumu, ale zrušenia časti rozhodnutia správneho orgánu.

4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti (§ 18 ods. 4 a § 8 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok) v spojení s § 11 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Bratislava IV. s postúpením veci je dôvodný.

5. Podľa § 8 S. s. p., kompetenčné spory medzi súdmi, ak je sporné, či vec patrí do správneho súdnictva, rozhoduje kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa Civilného sporového poriadku.

6. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

7. Podľa § 6 ods. 2 S. s. p., správne súdy rozhodujú v konaniach o

a/ správnych žalobách,

b/ správnych žalobách vo veciach správneho trestania,

c/ správnych žalobách v sociálnych veciach,

d/ správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,

e/ žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy,

f/ žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy,

g/ žalobách vo volebných veciach,

h/ žalobách vo veciach územnej samosprávy,

i/ žalobách vo veciach politických práv,

j/ kompetenčných žalobách,

k/ návrhoch v iných veciach.

8. Podľa § 10 S. s. p., na konanie a rozhodovanie v správnom súdnictve sú vecne príslušné krajské súdy, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 13 ods. 1, miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode má sídlo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v prvom stupni, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. V preskúmvanej veci žalobkyňa svoje podanie z 19. novembra 2019 označila ako žalobu „o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2019/011681-1:SD z 15. októbra 2019“, pričom za žalovaného označila Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky.

11. Žalovaný predmetným rozhodnutím, ktorý vo výroku I. rozhodnutia podľa ust. § 13 ods. 2 zákona o vyvlastnení, § 17a zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, v súčinnosti s ustanoveniami zákona č. 129/1996 Z. z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá vyvlastnil pre trvalý záber pozemkové nehnuteľnosti v prospech Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s., Bratislava pre účely stavby „R2 Zacharovce - Bátka, zapísané na vlastníka W. E., rod. W. v špecifikácii tam uvedenej, výrokom II. rozhodnutia podľa § 13 ods. 3 zákona o vyvlastnení, § 17a zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, v súčinnosti s ust. zákona č. 129/1996 Z. z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá určil

vyvlastňovaciu náhradu: 3 944,92 Eur, ktorú navrhovateľ uhradí v lehote 21 pracovných dní na účet tretích osôb, ktorí na základe výzvy prihlásili svoje nároky s určením ich výšky podľa § 10 ods. 6 a podľa § 6 ods. 5 zákona o vyvlastňovaní, pričom náhradu rozdelil na päť častí, s tým že mali byť zaslané jednotlivým exekučným úradom. Konštatoval, že neboli vznesené námietky účastníkov konania. Žalobkyňa v žalobe uviedla konkrétne skutkové a právne dôvody, podľa ktorých považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné, arbitrárne a vecne nesprávne. Uviedla, že na základe Vyjadrenia Ministerstva dopravy a výstavby SR bolo v napadnutom rozhodnutí nesprávne poučenie o opravnom prostriedku a odvolanie vo výroku II. nie je prípustné. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobkyňa napáda nezákonnosť a postup v konaní žalovaného správneho orgánu prvého stupňa, považuje ho za nezákonné a vecne nesprávne, poukazuje na nesprávne právne posúdenie veci, nepreskúmateľnosť rozhodnutia a nedostatočné zistenie skutkového stavu veci. Z obsahu možno vyvodit' záver, že žalobkyňa (je jedným z veriteľov E. W. a v exekučných konaniach spomínaných vyššie má teda postavenie oprávnenej) nenamieta výšku priznanej náhrady, len spôsob jej rozdelenia. Uvádza, že suma náhrady sa mala rozdeliť podľa zákona pomerne a žalovaný ju v napadnutom rozhodnutí rozdelil rovnomerne. Žiadala toto napadnuté rozhodnutie vo výroku II. zrušiť a vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

12. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy, a teda ochrany jej subjektívneho práva v súvislosti s vydaním žalovaného rozhodnutia orgánu verejnej správy. V danom prípade nejde o žalobu podľa § 137 C. s. p., ktorou by sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že priznaná náhrada je neprimerane nízka a priznal jej vyššiu náhradu za vyvlastnenie, ktorá by mala smerovať proti stavebníkovi - Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. v zmysle § 8 ods. 3 zákona č. 129/1996 Z. z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá v znení neskorších predpisov. Úvaha Krajského súdu v Banskej Bystrici, kedy v zjavnom rozpore s označeným žalovaným v žalobe, ustálil, že žalovanou by mala byť v danej veci Národná diaľničná spoločnosť, a. s., a podľa sídla tejto spoločnosti (ako kritéria určenia miestnej príslušnosti) postúpil vec Okresnému súdu Bratislava IV., nebola správna.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené, súhlasí s názorom Okresného súdu Bratislava IV, že tu nejde o vec patriacu do civilného súdnictva, ale spadajúcu do právomoci správnych súdov v zmysle § 6 S. s. p.. Na konanie je potom vecne a miestne príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle kritérií na určenie vecnej a miestnej príslušnosti uvedených v § 10 a § 13 ods. 1 S. s. p. V predmetnej veci preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia s tým, že súdy sú týmto rozhodnutím viazané (§ 11 ods. 1 veta druhá CSP).

14. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 7 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok